

EDINOST

Uredništvo in upravnništvo: Trst (3), ulica S. Francesco d'Assisi 20. Telefon 11-57. Dopolni naj se pošiljajo izključno uredništvu, oglaševalcem in denar za upravnništvo. Rokopisi se ne vračajo. Neprankirani pisma se ne sprejemajo. — Last, založba in tisk: Tiskarna "Edinost". Poduredništvo v Gorici: ulica Gloasne Carducci 7, I. n. — Telefon 327. Glavni in odgovorni urednik: prof. Filip Pavle.

Vprašanje ravnotežja treh

Italija in Francija sta dve sredozemski sili, ki se nahajata obe na ozemlju, katero je tvorilo nekdanje svetovno rimsko carstvo. Poleg teh dveh glavnih sil prihaja v poštev še Anglija, ki je gospodarica obojnih vrat Sredozemskega morja, gibraltarske ožine in siveškega prekopu. Ostale države ob obalah tega morja — Jugoslavija, Grčija, Turčija, Španija — kot pomorske sile ne padajo še na tehtnico.

Ako promatramo položaj vseh treh velikih sil, ki imajo svoje interese na Sredozemskem morju, nam mora pasti takoj v oči velika razlika med interesi Anglije na eni ter Italije in Francije na drugi strani. Angliji ni mnogo ležeče na kakem posebno šumnem nadvladju v Sredozemskem morju. Za zaščito njenih interesov zadostuje, če je osigurana prosta pot njeni pomorski trgovini v bližini vzhoda, posebno pa z Indijo, kamor se gre skozi siveški prekop. Seveda mora skrbeti za to sigurnost in mora biti vedno pripravljena, da jo tudi brani. V ta namen drži v tem morju močnejše brodogradnje z oporiščem na Malto. Absolutno jamstvo sigurnosti more nuditi angleško sredozemsko brodogradnjo seveda le pod pogojem, da je samo močnejše nego vsa ostala brodogradnja. In res sloni angleška sredozemska politika na tem računu.

Mnogo drugačni so interesi Italije in Francije. Predvsem so ti interesi enaki. Toliko ena kot druga država ima na afriških obalah svoje kolonije. Za eno in drugo je življenjske važnosti vprašanje sigurnosti pomorskih zvez s kolonialnimi posestmi. Obe lahko ogrožata te važne zveze Anglija s svojim močnim sredozemskim brodogradnjem. Iz tega dejstva sledita dve sredozemski politiki, ki sta možni za Italijo in Francijo. Ena možnost je, da se obe latinski državi združita k najtesnejšemu sodelovanju na Sredozemskem morju. Cilj te politike bi bil ta, da bi se odpravilo angleško tihot, toda vendar resnično nadvladje na tem morju, da se s tem osvobodita vsakega vpliva od strani nesredozemskih držav. Taka italijansko-francoska politika na Sredozemskem morju bi imela seveda najdalekosežnejše posledice za vso Evropo. Predvsem bi povzročila veliko tekmovanje v pomorskem oboroževanju ter bi ogrozila evropski mir, zakaj Anglija bi morala sprito svojih ogromnih interesov na bližnjem vzhodu in v Indiji napeti vse svoje sile, da ohrani svoj položaj in prestiž.

Pred vojno je bila taka protiangliška sredozemska politika mogoča, ker je grozilo Angliji v njenih domačih vodah mogočno nemško brodogradnjo. Tudi bi bila predvojna Nemčija z Avstrijo vred gotovo pristala na protiangliško zvezo te vrste. Po vojni pa nemške vojne mornarice ni več in zato Anglija lahko zbere vse svoje vesoljne brodogradnje za obrambo svojega položaja na Sredozemskem morju. In to tem lažje, ker je v njenih rokah vhod v to morje — Gibraltar. Italijansko-francoska protiangliška politika na Sredozemskem morju bi bila torej zelo riskantna in nevarna politika, toliko za eno kolikor za drugo latinsko državo. Zelo nujnost torej naravnost sili Italijo in Francijo, da vodita vsaka svojo posebno in neodvisno sredozemsko politiko, katera ne more biti naperjena proti Angliji, temveč mora nasprotno sloneti ravno na angleškem prijateljstvu.

In res vidimo, da je temu tako. Toliko Italija kolikor Francija se izogibljeta vsakega koraka, ki bi mogel pokvariti razpoloženje Anglije. Nobenega dvoma ni, da je radi tega angleški vpliv na Sredozemskem morju še večji, še trdnjši. Tudi je neizogibno, da se mora sprito skrajne občutljivosti interesnih sistemov na Sredozemskem morju spremeni in italijanska samostojna in francoska samostojna pomorska politika v medsebojno tekmovanje. To dejstvo, ki je, sicer še povečava angleški vpliv, toda na drugi strani je istotako neizpodbitno, da je to v sedanjih razmerah edino možna oblika one politike, ki naj bo mirovna politika, medtem (ko bi bila vsaka italijansko-francoska protiangliška zveza eminentno vojna politika).

Na podlagi gornjih dejstev, ki so neizpodbitna, so mogoča nekatera predvidevanja glede razvoja prihodnosti. Položaj Italije se je korenito spremenil. Tudi ta sprememba je posledica vojne. Dokler je obstajala Avstrija, Italija ni bila in ni mogla biti sredozemska sila v pravem pomenu besede. Radi Avstrije je morala biti predvsem jadranska pomorska sila. Še le propast Avstrije je Italiji osvojila njen "jadranski hrbet" in nadaljnja smer njenega pomorskega razvoja ni mogla biti drugačna nego proti širokemu Sredozemskemu morju. In to je ono novo dejstvo, ki je spremenilo po vojni razmerje med Italijo in Francijo. Pred vojno smo imeli Italijo kot jadransko silo, a poleg nje dve sre-

dozemski sili: Anglijo in Francijo. Položaj se je sedaj spremenil v toliko, da nimamo več samo dveh sredozemskih sil, temveč tri, še Italijo.

S tem je brez dvoma dotaknjena predvojna sredozemska "ravnoteža". Treba jo je vzpostaviti, in sicer na način, da bo ravnoteža treh namesto samo dveh, kakor je bilo pred vojno. V tem je jedro novega, poveljnega sredozemskega vprašanja. Ali je mogoče priti do rešitve mirnim potom? Razni dogodki, ki so se odigrali po vojni, bi kazali, da je mirna rešitev mogoča. Na vsak način bo imel angleški vpliv tudi v tem pogledu odločilno važnost. Odnosaji med Italijo in Francijo se ne morejo razvijati preko tega sredozemskega čimfala. Da pa niso vesti o mirni reviziji kolonialnega posestnega stanja med Italijo in Francijo v smislu vzpostavitve tožadene ravnoteže brez vsake podlage, oziroma da možnost take revizije ni nikakor absolutno izključena, nam dokazuje odstop Jubalanda Italiji, kateri se je izvršil v polnem miru in pogodbenim potom med Italijo in Anglijo.

Proslava obletnice zmage v Rimu

Mussolini: „Jutri zjutraj bodele videli dejstva, ki jih pričakujete“

RIM, 4. V Rimu so danes z največjimi slavnostmi praznovali osmo obletnico zmage. Vse mesto je okrašeno z zastavami. Ob 8.30 zjutraj se je rimski guverner v spremstvu podguvernerja, glavnega fašistovskega tajnika in drugih osebnosti podal na grob neznanega vojaka, kjer je položil krasen venec. Ob 9.30 je vršila v cerkvi Santa Maria degli Angeli slovesna služba božja. Udeležili so se iste videmski princ v zastopstvu kralja, on. Mussolini, vsi ministri in številni diplomatski zastopniki tujih držav.

Po končani ceremoniji so se dostojanstveniki med gromenjem topov odpeljali v avtomobilih k oltarju domovine. Mussolini in vsi ministri so stopili k grobu neznanega vojaka ter se tamkaj poklonili. Na to se je Mussolini povrnil v palačo Chigi.

Na rimskem forumu so se medtem zbrali ogromni sprevidi fašistov, vojnih pohabljencev in bojevnikov ter so odšli na grob neznanega vojaka. Od tu so se podali pred palačo Chigi, kjer so priredili vladnemu načelniku živahne manifestacije. Klicali so ponovno on. Mussolinija na balkon palače, da jim izpregovori kraji nagovor. — Končno se je Mussolini pojavil na balkonu ter je med splošno tišino izpregovoril naslednje besede:

„Povedati Vam hočem tri reči: prvič se pridrži zahvaljujem za Vaše pozdrave, v katerih se izraža navdušenje in odkritosrčno pričanje, ki preveča vse črne srajce večnega mesta; drugič da ni primeren čas za govore in tretjič, da bodele jutri zjutraj videli dejstva, ki jih pričakujete.“

Razgovori v palači Chigi

Po teh besedah, ki jih je množica vzela z navdušenjem na znanje, se je Mussolini umaknil v palačo, kjer je imel daljše razgovore s svojimi ožimi sodelavci. — Sprejel je nato notranjega ministra Federzonija ter je z njim razpravljal o notranjem položaju države. On. Federzonij je vladnemu načelniku sporočil vsebino številnih brzojav, ki jih je prejel od prefektov iz raznih pokrajin in iz katerih je razvidno, da so bile dane odredbe povsod natatno izvršene. Izmenjala sta tudi misli glede predmetov, ki jih bo obravnaval ministrski svet na jutrišnji seji.

Ukrepi proti nasprotnikom fašizma

Dobropoučeni krogi zatrjujejo, da bodo ministri na jutrišnjem zborovanju odobrili naslednje ukrepe: 1) Uvedba smrtnih kazni za atentate na kralja in Mussolinija; 2) Udušitev slehernega zločinkega delovanja nasprotnikov fašistovskega režima; 3) določitev potrebnih sredstev za nadzorovanje nasprotnikov potom posebnega policijskega zbora in spopolnitve organov javne javnosti.

Po razgovoru s Federzonijem je on. Mussolini sprejel pravosodnega ministra on. Rocca. Pravosodni minister je predložil načelniku vlade vsebino zakonskega načrta za uvedbo smrtnih kazni. Kakor smo že javili, je ministrski svet na svojem poslednjem zborovanju načelno odobril smernice pravosodnega ministra za sestavo tega zakonskega načrta. Na jutrišnji seji pa bodo ministri ta načrt na nekaterih mestih spopolnili v smislu želj fašistovske stranke in danih razmer.

Sklicanje poslanske zbornice in senata

Na zahtevo vladnega načelnika in prvega ministra on. Mussolinija je zbornični predsednik on. Casertano sklical poslansko zbornico k izrednemu zasedanju za 9. t. m. v svrhu odobritve zakonskega načrta, ki uvaja smrtno kaznen za atentate na kralja in Mussolinija. Tudi senat se bo sestal v najkrajšem

času in sicer 16. t. m., kakor naglašajo poučeni krogi. Senat bo ratificiral uvedbo smrtnih kazni v Italiji, katero bo odobrila poslanska zbornica na svojem izrednem zasedanju.

Fašistovska stranka zahteva najstrožje postopanje proti sovražnikom fašistovskega režima

Končno je on. Mussolini danes predpoldne sprejel tudi glavnega tajnika fašistovske stranke on. Turatija, ki je prišel v palačo Chigi v spremstvu podtajnika on. Riccija in on. Staraceja. On. Turati je obrazložil prvemu ministru željo fašistovske stranke, da se enkrat za vedno napravi konec atentatom potom najstrožjih odredb proti sovražnikom fašistovskega režima. Nadalje je zahteval Turati, da imej uvedba smrtnih kazni retroaktivni učinek, to je da naj zadene smrtna kazen tudi dosežane atentatorje: Zanibonija, generala Cappello, Lucetija in sokrivce. Glavni tajnik fašistovske stranke je pripomnil, da se bo v tem smislu izrekel tudi fašistovski direktorij na zborovanju velikega fašistovskega sveta, ki se bo vršilo jutri zvečer.

Pomen Mussolinijevega govora

Tajni oddelki za nadzorovanje mest in vas

RIM, 4. (Izv.) On. Mussolini je v svojem kratkem dopoldanskem govoru, ki ga je govoril množici na trgu Colonna napovedal za jutrišnji dan izredne dogodke. Kakšni bodo ti dogodki, nihče ne more reči. Jutri zjutraj se sestane ministrski svet, ki bo definitivno odobril zakonski načrt za uvedbo smrtnih kazni, nadalje bo ministrski svet razpravljal o reformi javne varnostne službe; načrt je že izdelan. O celi stvari, ki ne predstavlja nič novega, se je govorilo že pred nekaj dnevi. Nova je kvečjemu uvedba smrtnih kazni z retroaktivnim učinkom. Toda tudi s tem ni nikakor izčrpan kratki in lapidarni govor ministrskega predsednika. Njegov današnji govor spominja na njegovo besede, ki jih je dejal 3. januarja 1925., češ da bo tekem 48. ur vse položaj popolnoma razčiščen. Mogoče bo jutri sklenjena razpustitev vseh opozicijskih strank? Mogoče bo jutri odločeno zatrtje vsega opozicijskega tiska? Ali vse ta vprašanja so samo ugibanja. Le to je gotovo, da bo jutrišnji dan zgodovinskega pomena v političnem življenju nove Italije. Deloma pa tudi radi tega, ker se jutri zjutraj vrši ministrska seja in zasedanje strankinega vodstva, zvečer pa zasedanje velikega fašistovskega sveta. Posebno velik pomen se pripisuje sestanku velikega faš. sveta, ki bo najbrž izključno razpravljal o obrambi režima.

Kakor poroča „Il Tevere“ je določilo zvezno vodstvo v Padovi v posebnem manifestu, da se ustanovijo tajni oddelki za politično nadzorstvo po mestu in na deželi. Ti oddelki imajo nalog nadzorovati vsakega in paziti na vse. Od sedaj naprej ne bo nikoli in nikakor več dovoljeno nesposobno obnašanje napram režimu in ne bo dopuščeno takozvano dobrohotno mrmranje proti fašizmu in njegovim voditeljem.

Nadalje bo veliki fašistovski svet prav gotovo razpravljal tudi o reviziji strankinih pristavev, za katero so že izdelana navodila za politične tajnike. Kakor rečeno so vse to samo ugibanja, treba je pač potrpeti s pričakovanjem jutrišnjega dne, ko bodo postale današnje besede on. Mussolinija meso. Vsekakor je dobro biti pripravljeni na presenečenja. Da živimo v zgodovinskih dneh dokazuje tudi novo sklicaanje poslanske zbornice, ki bo odobrila zakonske načrte in ukrepe, ki bodo sprejeti na jutrišnjem zasedanju ministrskega sveta.

„Italiji zemljo!“

Članek „Tribuna“ o odnosih med Italijo in Francijo

RIM, 4. (Izv.) Današnja „Tribuna“ prinaša uvodni članek ideologa fašizma Francesca Coppola, v katerem razpravlja Coppola o razmerju med Francijo in Italijo pod naslovom „Italiji zemljo!“. O teh odnosih med Italijo in Francijo je v poslednjih dneh zelo razpravljalo francosko nacionalno časopisje. En del francoskega nacionalnega časopisja se ogreva za francosko-italijansko sporazumljenje v svrhu obrambe proti Nemčiji. Drugi del pa bi hotel naravnost doseči sporazum potom posebnih garancijskih pogodb, ki naj bi se izvedle tako, da bi se zagotovila posebna garancija italijanskim izselencem v Franciji in njenih kolonijah. Clankar Coppola pravi, da so to nespozumljenja, da Italiji ni mnogo lažje na nameravani latinski zvezi, kot jo propagira en prvi del, niti na imenovanih garancijskih pogodbah, ki jih podčrtuje drugi del francoskega nacionalističnega časopisja. Predvsem je treba razumeti ekspanzivno stališče Italije na podlagi teritorialne politike, to je kolonialne ekspanzije. Prava in edina rešitev poglavitnega italijanskega problema je ena sama. „Zemljo je treba Italiji,

zemljo kolonij, zemljo za njeno prenašajočo prebivalstvo, zemljo za njeno mogočnost, zemljo za njeno sredozemskomorsko svobodo. S tem pa nikakor ne mislimo zahtevati od Francije, kakor nekateri zlobno mislijo v Parizu, da naj nam daruje francosko ozemlje. Zahtevamo samo, da nam preneha biti sistematično sovražna, hočemo, da postane z nami solidarna, kadar bo treba popraviti krivice, ki so nam bile storjene pri razdelitvi mandatorov, kakor tudi pri naši ekspanzivni teritorialni politiki ter da nas podpira povsod, kamor nas bo zaneslo naše delo. Samo na ta način bomo lahko naredili skupne korake za ono radikalno rešitev naših skupnih odnosov, katerih potrebnost uvidevajo sedaj samo redki možje. Verjetno je, da to zblizanje pripravila in narekuje zgodovina, ki po vsem svetu združuje ljudstva in sorodne kulture v velike enotne bloke. Ze radi ugleda in značaja lista, ki je ta članek objavil in radi avtoritete pisca, ki ga je napisal in radi njegove jasnosti bo vzbujal ta članek posebno veliko zanimanje, zakaj v članku je jasno povedano, kaj pravzaprav hoče Italija od Francije za njeno prijateljstvo.

Čiščenje v fašistovski stranki

RIM, 4. Posamezne pokrajinske fašistovske zveze so prejele nalog, da izvedejo v svojih sekcijah čimprej obširno čiščenje ter da izločijo iz njih vse sumljive elemente, v prvi vrsti pa one, ki so se vpisali v fašistovsko stranko v tekočem letu. Pokrajinski fašistovski tajniki bodo izvršili to delo z največjo natančnostjo ter bodo poročali glavnemu tajniku o storjenih korakih.

Nadalje bodo fašistovske hijerarhije v svrhu ukrepitve fašistovske discipline proučile položaj vseh onih funkcionarjev in poslancev, ki so bili iz moralnih razlogov izključeni iz fašistovske stranke. Ta ukrep bo zadel v prvi vrsti razne poslance in bivše poslance, starega režima, katerim se je posrečilo vtihotapiti se v fašistovsko stranko.

Aretacije komunistov pri Tarantu

TARANTO, 4. Oddelki fašistovske milice so v okolici Taranta izvršili danes popoldne več hišnih preiskav pri najbolj znanih komunističnih pristavih ter zaplenili veliko število revolucionarnih brošur. V neki krojačnici so miličari iznenadili komuniste pri zborovanju ter jih odvedli na kvesturo. Aretiranih je bilo v vsem kakih deset komunistov.

Poplave v Veroni

Naraščanje roke Adlifa

VERONA, 4. Radi neprestanega deževanja je reka Adlifa visoko narasla ter poplavlja obrežne kraje Prato Santo, Campagnola in Porto S. Pancrazio. Danes popoldne je voda v okolici Verone odnesla več njiv in travnikov. Prizadetim prebivalcem so prišli na pomoč oddelki fašistovske milice in vojaškega ženja.

Petdeset milijonov dinarjev škode

so povzročile poplave v Sloveniji

BEOGRAD, 4. (Izv.) Na današnji seji narodne skupščine je prišel do razprave nujni predlog Jugoslovanskega kluba o podpori 20 milijonov dinarjev poplavljenecem v Sloveniji. Nujnost predloga je zagovarjal poslanec SLS, ki je navedel tudi škodo, ki so jo povzročile minule poplave v Sloveniji, in ki dosega ogromno svoto 50 milijonov dinarjev. Za njim je govoril federalistični poslanec dr. Zanič, ki je njegov predlog podpiral ter je v živahnem govoru napadal vladno, ker ni pravočasno poskrbela za zgrajenje varnostnih naprav proti poplavam v Sloveniji. Nato je govoril sam. demokrat dr. Ljudevit Pivko, ki je obširno obrazložil narodni skupščini do podrobnosti katastrofe v Sloveniji ter obrazložil škodo, ki so jo povzročile vremenske neizgode. Tudi on se je izrazil za nujni predlog ter zahteval intervencijo vojske za popravilo komunikacijskih naprav v Sloveniji. Nato so še za zastale opozicijske klube govorili posamezni poslanci. V imenu vlade je nato odgovoril finančni minister Perić, ki je sicer obetal, da bo vlada po svoji možnosti pomagala žrtvam naravnih katastrof v Sloveniji. Toda, da za enkrat ne more sprejeti nujnostni predlog. Vladna večina, ki jo sestavljajo radikalni in radičevci, je nato odbila predlog nujnosti na nedoločen čas.

Nato je član Jugoslovanskega kluba poslanec Kremžar napadal predsednika narodne skupščine, češ da je kršil poslovnik narodne skupščine, ker ni stal v dnevni red njegovega predloga v katerem zahteva, da se ukine sklep ministrskega sveta po katerem je vlada odbila državnemu uradništvu del druginjskih doklad. Toda vladna večina je protest poslance Kremžarja odklonila. Nato je prešla narodna skupščina na dnevni red in nadaljevala debato o predlogu naknadnih kreditov v znesku 100 milijonov dinarjev za ministrstvo prometa.

Lloyd George zlošč

LONDON, 4. Lloyd George, vodja liberalne stranke, se že nekaj dni ne počuti prav dobro. Zdravniki so mu predpisali par dni počitka.

Načrt zakona o centralni upravi

Sprejet v načelu na včerajšnji seji jugoslovanskega ministrskega sveta

BEOGRAD, 4. (Izv.) Od 18—21.30 je imela vlada sejo, po kateri so posamezni ministri izjavili novinarjem, da je zakonski načrt o centralni upravi v načelu sprejet, da pa je bil izročen ministru Srškiću, da ga stilizira. O tem zakonskem predlogu je minister Srškić podal novinarjem to-le izjavo: „V svrhu štedenja in redukcije uradništva je vlada sprejela zakonski načrt o centralni upravi in napravila v njem nekaj sprememb, ki so v glavnem: redukcija ministrstev na 11 (dočim jih je bilo po prejšnjem načrtu 14). Spojijo se posamezna ministrstva. V celoti se reducira pet ministrstev. Vse te izpremembe bodo predložene narodni skupščini v obliki novega zakona ali pa se donesejo te izpremembe z novo uredbo. Čez mesec dni, ko stopijo te odredbe v veljavo, se bo določil delokrog oblastev v posameznih ministrstvih, in to bo podlaga za redukcijo nepotrebnega uradništva. Minister dr. Srškić upa, da bo skupščina sprejela zakon še ta mesec. Ministrski predsednik Uzunović pa je izjavil novinarjem, da je vlada, s tem da je končala razpravo o zakonu o centralni upravi podala nov dokaz, da želi štediti.“

Afera poslance Božovića

BEOGRAD, 4. (Izv.) Zunanji minister dr. Ninčić je posetil v klubu samostojnih demokratov Svetozarja Pribičevića, s katerim se je razgovorjal o zadevi poslance Gregorja Božovića radi njegove izročitve sodišču v zvezi z albanskim poslanikom Sena-begom. V glavnem sta se oba prijatelja sporazumela. Minister Ninčić je umaknil tožbo proti poslancu Božoviću radi interpelacije, ker je poslanca radi interpelacije nemogoče obtožiti pred sodiščem, ker bi s tem bila kršena njegova imuniteta.

Podrobnosti o zaroti

proti sedanemu režimu na Španskem

PARIZ, 4. Aretacija zarotnikov, ki so hoteli izzvati na Španskem revolucijo, katere cilj bi bil strmoglavljenje sedanje diktature generala Prima de Rivera in odprava mmarhije, je izzvala v Parizu veliko senzacijo. Vsi listi so polni podrobnih poročil o načrtih zarotnikov, o njihovih pripravah in o njih končni aretaciji.

Gibanje se je pričelo v anarhističnih krogih, kjer so se razni španski in italijanski emigranti dogovorili, da si bodo medsebojno pomagali v boju proti respektivnim vladam: rimski in madridski. Zarotniki so razpolagali z znatnimi fondy. Od kod je ta denar prišel in kdo ga je dal se še ne ve. Vsak izmed zarotnikov, ki so se imeli udeležiti akcije, je dobil obleko in orožje, poleg tega pa še druge priprave, ki so potrebne v boju. Listi pravijo celo, da je vsak mož imel tudi masko proti plinom. Vsekakor je bil načrt izdelan zelo skrbno in vseh podrobnosti. Na glavno stvar pa so zarotniki, kakor vse kaže pozabili: na previdnost. Pariška policija je bila o njihovih naklepih prav dobro obveščena.

Zarotniki so hoteli vdreti preko francoske meje na Špansko in se preriti do Barcelone, kjer je bilo najbrž že marsikaj pripravljeno za pričetek revolucionarnega pokreta. Niso slutili, da jim hodi za petami francoska policija, ki jim je v Perpignanu, kjer so se hoteli zbrati, nastavila past.

Ko jim je policija zastavila pot, so izjavili, da so turisti in da so se namenili v gore, pa jim ni nič pomagalo. Razun dveh, ki so jo še o pravem času odkurili, so bili vsi aretirani. Pravzaprav jim je bilo na ta način rešeno življenje, kajti španska policija, ki je bila o načrtih že obveščena, jih je pričakovala onstran meje z orožjem v rokah. Pri vsakem zarotniku so našli knjižico, nekako izkaznico, kjer je bilo zapisano, da pripada mož organizaciji „Catala“. Pri enem izmed aretirancev so našli katalonsko zastavo, črno-rdečo, z zvezdo v modrih barvah, ki so si jo bili zarotniki osvojili kot prapor.

Oboroženi so bili tudi z bombami, pa jih niso hoteli rabiti — kakor so izjavili proti francoski policiji, ker so se bali raniti razne otroke in ženske, ki so se v momentu aretacije nahajali na trgu pred postajo v Perpignanu.

V afero je zapletenih tudi več bivših višjih častnikov španske vojske, ki so bili izgnani iz domovine. Eden glavnih voditeljev pa je bil bivši katalonski poslanec in polkovnik Macho.

Do sedaj je bilo aretiranih par sto oseb; med njimi je, kakor zatrjuje „Matin“, 28 Italijanov. Vsi so obdolženi, da so pripravljali na Francoskem zaroto proti tuji vladi.

S Španskega prihajajo vesti, ki pravijo, da vlada tam popoln mir in red. — Pariški listi so sedaj objavili tudi seznam vseh aretirancev.

„Matin“ pravi, da se je slična akcija pripravljala tudi proti italijanski vladi. Vendar pa je bila italijanska policija že obveščena in obmejne straže so bile ojačane.

